

DIY Szentbigyó házioltár-háziszentély készítése

A Találkozó mottója: „**Maradj velünk,**” **Urunk!** (Lk 24,29;).

Ha megkérdezném, hogy kik mondták ezt és Kinek?

Kiknek a kérése volt?

Tulajdonképpen bárki mondhatta, aki egyedül nagyon félt...

Jó, de az többes szám első személyben hangzik el, hogy „velünk” ...

Lehet, hogy a tanítványok mondták...

Alighanem azok kérték, akik látták, hogy az egész napos prédikálás után Jézus este indult föl a hegyre egyedül imádkozni ...

Talán az apostolok kérték Jézust, amikor az utolsó vacsora után elköszönt tőlük, és mondta, hogy többé már nem láthatják őt, mert egy közülük elárulta ...

Vagy inkább a tizenegy apostol kérte, amikor a szemük láttára fölemelkedett és ment a mennybe...

Na jó, tudom, hogy úgyis tudjátok, szóval a két tanítvány mondta Jézusnak, amikor odaértek az emmauszi vendégfogadóhoz... És behívták Jézust... Ő pedig leült velük vacsorázni, és amikor vacsora közben kezébe vette és megtörte a kenyeret, akkor ismerték föl...

Most velünk is megtörténhet valami hasonló.

Igaz, ezen a tavaszi Gyerekmaros találkozón nem fogunk a Duna partján végig kiballagni a rétre, és nem fog útközben hozzánk csatlakozni Jézus... és a réten sem fog várni a szent sátornál bennünket, de ha most mi is mondjuk neki, mint az emmauszi tanítványok, hogy „**Maradj velünk**” (Lk 24,29;) biztos betér hozzánk is.

Betér a mi otthonunkba...

Eddig Ő szokott a Duna parti réten, a szent sátornál várni...

Most úgy rendezte a világ sorát, hogy ki sem mozdulhatunk otthonról...

Mintha csak azt szeretné, hogy most mi készítsünk neki szent sátor, vagy legalább egy kis családi szentélyt, egy kis oltárt.

Valószínűleg, többünknek talán már van is ilyen családi szentélyünk, amit lehet, hogy a hitoktatónk skype-os hittanóráján mutatott meg, hogy hogyan is készítsük el... az is lehet, hogy az egész családdal már a Nagyhetet, Virágvasárnaptól Húsvétig, a közösen épített, együtt kialakított család-oltárunknál ünnepeltük.

És most ide hívhatjuk be Jézust: „**Maradj velünk,**” **Urunk!** (Lk 24,29;).

Talán megpróbálhatnánk erre az alkalomra, erre a „találkozóra” egy kicsit olyan Gyerekmarososra alakítani a házi szentélyünket, mintha együtt lennénk a többiekkel – mint eddig a réten. Olyan jó lenne, ha most az ország különféle pontjain, valamint határainkon túl sok-sok hasonló Gyerekmaros-oltár körül lehetnénk együtt Jézussal, és Jézuson keresztül mindazokkal, akik épp most, épp úgy, mint mi, a maguk Gyerekmaros-szentélyükbe hívják be Jézust...

Ehhez adunk itt most néhány bátorító és praktikus ötletet, néhány apró eszközt.

Persze nagyon sokféle élethelyzetben élünk, más-más lehetőségekkel.

Vannak, akik egy városi ház valamelyik emeleti lakásában, vannak, akik egy kis kertes családi házban laknak, vannak, akiknek nincs külön szobájuk sem, mert egy gyermekotthonban vannak, vannak akiknek még egy íróasztal sem jutott....

A legfontosabb persze, hogy ma elsősorban a szívemben készítem el az emmauszi vendégfogadót, és oda hívjam be Jézust: „**Maradj velem,**” **Uram!** (Lk 24,29;). Minden külső eszköz, tárgy, jelkép (oltár, kereszt, gyertya, kép, virág, stb.) csak annak a kifejezője lehet, hogy Jézust be akarom fogad, hogy találkozni szeretnék vele, és rajta keresztül veletek...

Ezeknek már az előkészítése (netán az elkészítése) is ráhangol a találkozóra, pl:

- 1.) Keressünk valahol a házunk táján, útszélien, erdőben, árokparton, parkban néhány követ az oltárhoz, két ágacskát, amiből keresztet fabrikálunk, pár szál (virágzó) növényt... Kerítünk hozzá egy kis mécsest (akár még önthetünk erre a napra egy különleges gyertyát is), egy fehér terítőt.
- 2.) A Gyerekmaros honlapjáról letölthető az a Gyerekmaros szentsátorában használt háttérkép, a Gyerekmaros logó, az eucharisztikus kongresszus emblémája, emellé még néhány számunkra kedves fotót is kereshetünk a korábbi találkozókról...
- 3.) Egy keményebb papírra pedig szépen ráírhatjuk, hogy **„Maradj velünk,„ Urunk!** (Lk 24,29;) – és mindezekből fölépítjük a magunk „Gyerekmaros” szentélyét vagy a lakás egyik sarkában, vagy a kertünkben, vagy csak az asztalunknál...
- 4.) Vagy elkészíthetjük egy kartondobozból az emmauszi vendégfogadó makettjét egy asztalkával, Jézussal és a két tanítvánnyal, vagy egyszerűen akár csak a magunk Gyerekmaros oltárát...
- 5.) Ha mindezzel elkészültünk, mivel a karantén sok közös családi idővel ajándékozott meg bennünket, esetleg szerepekre osztva (mint ahogy a passiót szokás), dramatizálva megjeleníthetnénk (magunkat teljesen beleélve) az emmauszi történetet (Lk 24,13-35;).

A végén pedig megteríthetjük a családi asztalunkat, és közös ebédünk elején, az imát most aktualizálva így mondhatjuk: **„Maradj velünk,„ Urunk,** légy vendégünk, és áldd meg, amit adtál nekünk ...” Amen